

Delničarjem Gostilničarske pivovarne d. d. Laško. Glasom sklepa izrednega občnega zborna Gostilničarske pivovarne d. d. v Laškem dne 21. junija t. l. se morajo vsi že dospeli obroki za plačilo prevzetih delnic plačati tekom enega meseca, torej do dne 21. julija 1932. Ta rok se podaljša do dne 31. julija t. l. in sicer nepreklicno. Kdor do 31. julija t. l. ne bo plačal dolžnih zneskov za delnice, se ga bo izterjalo sodnijskim potom. V njih lastnem interesu se tedaj zamudni delničarji opozarjajo, da "držijo zgorajšnjega roka. — Upravni svet Gostilničarske pivovarne d. d. Laško. 811

*

Mali Pariz na vzhodu.

Tri zastave vihrajo na strehi mandžurskega kolodvora v Charbinu: kitajska, japonska in nove mandžurske države. Ako bi ne videl teh zastav in ne rumenih obrazov policistov, ki pregledujejo potne liste, bi vsakdo mislil, da se je pripeljal v kako večje mesto bivše carske Rusije. V ruščini so razglasi, napisi trgovin, jedilni listi, filmi v kinu in trije ali štiri časopisi, katere ponujajo bosonogi fantiči mimoidočim potnikom. V Pristanu, trgovskem delu Charbina ob Sungari, je videti glavne ulice, po katerih so nastanjene ruske trgovine. Potniki, ki so že večkrat obiskali Charbin, ga nazivajo s ponosom

Mali Paris.

Charbin je najvažnejše gospodarsko in kulturno oporišče Rusije v Mandžuriji. Mesto šteje 800.000 prebivlancev, od teh je le ena tretjina Rusov, ostali so pa Kitajci, ki so stlačeni v kitajskem delu mesta. V Pristan se upa Kitajec le tedaj, ako ima tam kak prav nujen trgovski opravke.

Charbin je zelo živahno mesto, kjer menjavajo po večerih: godba, ples, predstave in popivanje kot v Parizu.

Nekaj pa je, kar Charbin tlači kakor mora in to je

strašno razpaslo razbojništvo.

Razbojništvo ima svoj začetek z udorom iz Sibirijske došli plemen. Kitajci imenujejo predrzne tolovaje Hunguce. Pretežno večino pri roparskih bandah

tvorijo danes Kitajci. Poljedelstvo ter industrija sta se v Mandžuriji izredno naglo povzdignila. V do pred kratkem neobdelanih pokrajinah vidimo moderne tvornice; a istočasno z vsestranskim napredkom je naraslo tudi število roparjev.

Japonski stotnik je izjavil poročevalcu italijanskega časopisa: »V območju južnomandžurske železnice se je pripetilo leta 1906 devet roparskih napadov. Leta 1917 je poraslo to število že na 100, leta 1929 na 368. Letos je že 50 smrtnih tolovajskih žrtev, od teh odpade pretežna večina na japonske policiste in žandarje, kateri so morali zasledovati bandite.«

Samo v okolici Charbina so beležili lansko leto 100 roparskih napadov.

Vzгляд.

Ob desetih dopoldne se pojavi pred ravnateljstvom avtomobilske družbe nekaj prav drznih banditov. Z revolverji prisilijo ruske nastavlence, da jim sledijo. Odvedejo jih v roparski tabor, ki se nahaja nekaj kilometrov od Charbina. Čez nekaj dni izpustijo enega ujetnika z nalogo, da prinese za ostale od bande zahtevano osvobodilno svoto denarja. Odposlanec ne more zbrati določene odkupnine. Med tem pa druge talce mučijo in vsaki dan se pojavi po eden od banditov v pisarni avtomobilske družbe, da zapleni dnevno od šoferjev zaslužen denar.

Kaj pa policija?

Za malokateri slučaj se zavzame in tedaj navadno brezuspešno. Stražniki so zelo slabo plačani in radi kaj po strani zaslužijo. Večkrat se zgodi, da preidejo celi oddelki policije k Hungucem. Pa tudi nasprotni slučajji so se že pripetili, da so se predali roparji policiji pod pogojem, da jih je ta uvrstila v svoje vrste.

Grozovitosti charbinskih banditov

ni mogoče popisati. Odpeljanim žrtvam kurijo pod rokami in nogami, jim po-

režejo ušesa ali nos ter pošljejo odrezane ude družinam, da jih na ta način prisilijo na plačilo odkupnine.

Kitajec, ki je predal banditom samo polovico zahtevane svote za odpeljane sina, je našel drugo jutro polovico sinovega trupla pred vrati svoje hiše.

Prisotnost duha.

Konečno še bode omenjen doživljaj, ki priča o ženski duhaprisotnosti. V Charbinu živi carinski uradnik, ki ima za ženo nad 50 let staro Danko, ki je vse drugo, le lepa ne! Ko je jezdila iz mesta na sprehod, je bila napadena od roparske tolpe. Ker govori gladko kitajščino, je nagovorila tolovaje in jim povedala, da je že v letih ter grda, kaj za božjo voljo hočejo početi z njo? Njen mož bi gotovo ne plačal niti ene pare odkupnine, ampak bi še bil celo vesel, da bi se rešil na ta način starih boljše zakonske polovice. Radi teh dokazov so bili Hunguci tako presenečeni, da so mirno pustili, kako je hrabra in trenutno preudarna ženska odjezdila nazaj proti Charbinu.

Razdolžitev kmeta.

(Konec.)

Praktični zaključki uporabe tega zakona pa pokažejo to-le sliko:

Z odložitvijo prisilnih dražb, ki so tekle dne 20. 4. 1932, ter s prepovedjo, da se nove prisilne dražbe ne smejo dovoliti in da se ustavljajo prisilne uprave in odvzemi zarubljenih predmetov, so dejansko za zaščitene kmeta brez prave materialne vrednosti. Upnik namreč rora kmeta-dolžnika iztožiti in na podlagi pravnomočne sodbe voditi zoper njega izvršbo z rubežem njegovih premičnin, na nepremičninah je pa mogoče pridobiti pri-

Potresni praznik na Japonskem.

Kakor vsako leto od groznega potresa v letu 1923, so slavili tudi letos na Japonskem takozvani potresni praznik. Po vseh japonskih otokih so se vršile velike priprave, da bi dobila slavnost značaj pravega narodnega praznika. Tadan se obhaja kot praznik žalovanja v spomin groznih potresnih nesreč, ki so zadele Japonce tekom zadnjih 200 let in obenem kot praznik veselja, ker je letos bilo dokončano zopetno pozidanje po potresu leta 1923 porušeni mest: Tokio in Yokohama.

Višek slovesnosti je

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

28

(Dalje.)

Poveljstvo nad taborom in nad obstreljevanjem Siska je poveril paša vučitrnskemu sandžaku Kurtbegu in kliško-hlivanjskemu sandžaku Aparibegu.

Razdelitev Hasanove vojske na tabor in na otok je bila oblegancem liki beli dan jasna tolažba: Krščanska pomoč se bliža. Odločitev glede obstoja Siska v kristjanskim rokah bo padla ob levem bregu Kolpe, kjer bo prišlo do zmage ali propada hrvatsko-slovenskih pokrajin.

Pri pogledu na popolen preokret položaja so padli obleganci na kolena. Molili so na glas vojaki in prebivalci za zmago z božjo pomočjo, ki je bila edini up proti tako velikanski turški premoči.

Preselitev glavne in izbrane turške sile iz tabora preko Kolpe na otok je bila izvršena 21. junija. Dne 22. junija zjutraj še ni bilo nikakih vid-

nih predznakov, da se bliža krščanska pomoč in zmaga, ali poraz in popolna propast Hrvatov in Slovencev.

Povelje je lahko izdati, le izvršitev je tolikokrat — joj! Tako se je zgodilo v noči 18. junija Toplišku in njegovima spremljevalcema. Pobeg iz trdnjave po suhem med obema jarkoma je bil izključen. Krog turškega tabora je mrgolelo stražnih ognjev, kojih svit je metal svetlobo po celi ravni med Siskom in turško vojsko. Trojica se je splazila skozi razpoke od sovražnih min razstreljenega obzidja tik ob Kolpi. Od te strani niso stražili oblegovalci. Edini izhod je bil ob vodi, a — kam? Navzgor ob Kolpi bi prišli do turške trdnjave Petrinja, kjer je bil od Topliškega pred tedni požgani most. Nekoliko proč od Kolpe in južno od Siska je selo Čuprag. Tukaj se razceplja cesta na Petrinjo in proti Kostajnici. Tod je bila mogoča v noči prekrajja, pa le v preobleki in ne kot Avstrijci. Lotili so se med razvalinami ležečih pobitih turških minerjev in kopačev. Močno